

ποτε δυνατόν νά σηκωθῶσιν οἱ βασιλεῖς καὶ ζητήσωσι τὰ δίκαια των, κατὰ διαφόρους ἐποχὰς καὶ τρόπους τοὺς εἶχον τυραννήσει, ἀδικήσῃ καὶ ἀτιμάσῃ εἴτε εἰς τὸ ἰδίον των πρόσωπον, εἴτε καὶ εἰς τὸ τῶν γυναικῶν, θυγατέρων καὶ παιδίων των. Ἀλλ' οἱ πολιορκηταὶ τοῦ Νεοκάστρου, ἀτυχῶς μὴ φεισθέντες καὶ τῶν γυναικῶν, τῶν παιδίων καὶ αὐτῶν τῶν νηπίων, κατηγορήθησαν ὡς ἀσπλαγχοὶ πρὸς τὴν ἀβλαβῆ ἀδυναμίαν τῶν πρώτων καὶ ἀνευλαβεῖς καὶ ἀνέροι πρὸς τὴν ἐκ τῆς ἡλικίας ἀγνείαν τῶν δευτέρων.

Ποῖος ὁμως λαὸς δύναται νά καυχηθῇ ὅτι δὲν ἔσχε ποτὲ τὰς παράφρονάς του ὥρας καὶ τὰς ἡμέρας τοῦ αἵματος καὶ τῆς αἰσχύνης του, ὡς ὀρθῶς παρατηρεῖ καὶ φιλέλλην τις, ἐξιστορῶν τὰ κατὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Τριπολιτσᾶς; . . .

Καὶ ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τινες ἀξιοκατακρίτως δὲν ἔλαβον μέρος ἐνεργὸν πρὸς παῦσιν τῆς σφαγῆς. Ὁ Παπ' Ἀναστάσις ὁμως, ῥητέον πρὸς τιμὴν του, ὡς ἀληθὲς λειτουργὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐλέους, πλέον ἢ ἀπαξ προεκινδύνευσεν τὴν ἑαυτοῦ ὑπὲρ τῆς ζωῆς πολλῶν ἐκ τῶν ἀτυχῶν ὑποσπόνδων. Πλὴν τί ἠδύνατο πρὸ τῆς ὁρμῆς τοῦ ἀχαλινώτου ὄχλου; Ἄλλοι τῷ ἔλεγον·

— Πολὺ κακὰ κάνεις, παππᾶ μου, νά λυπᾶσαι τὰ βρωμόσκυλα!

— Ποῦ σκέπασαν μὲ μοῦχλα καὶ μὲ αἵματα τὸ Μωρητᾶ, τὸ μπαξεῖ τῆς ἀνατολῆς. . .

— Ποῦ κρέμασαν τὸν Πατριάρχη καὶ τοὺς δεσποτάδες. . .

Πολλοὶ δὲ ἦ θρασύτεροι, ἢ τὴν ζωὴν ἀπειληθέντες, ἢ καὶ εἰς τὴν τιμὴν προσβεβλημένοι ὑπὸ Τούρκων τῷ ἔλεγον ἀπειλητικῶς·

— Τραβήξου ἀπὸ μ' πρὸς, ἂν λυπᾶσαι τὴ ζωὴ σου!

Τοιαῦτα καὶ ἄλλα ἤκουεν ὁ Παπ' Ἀναστάσις ῥιπτόμενος πρὸ τοῦ πυροβόλου καὶ τῆς πιστόλας, ἢ παρεντιθέμενος πρὸ τοῦ γιγατοχανίου καὶ τῆς σπάθης τῶν ἐξαγριωθέντων Ἑλλήνων, οὓς οὔτε παρακλήσεις οὔτε ἀπειλαὶ ἠδύναντο νά πείσωσι ὅπως παραιτηθῶσι τοῦ φονικοῦ καὶ ὀλεθρίου ἔργου των. Καὶ ὁ Παπ' Ἀναστάσις ἀπελπισθεὶς ἐκ τῶν φιλανθρώπων αὐτοῦ προσπαθειῶν, αἱ ὁποῖαι καὶ ὑπὸ τῶν πολλῶν ἐχλευάζοντο, ἔκλεισε τελευταῖον τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἵνα μὴ βλέπῃ, ἔβυσε τὰ ὦτα του ἵνα μὴ ἀκούῃ, καὶ ἀπεμακρύνθη βαρύθυμος τῆς στυγνῆς ἐκείνης σκηνῆς, εἰς ἣν οἱ Ἕλληνες, καὶ κατ' ἐξοχὴν οἱ Ἀθванόφωνοι καὶ Ἀθванικῆς καταγωγῆς Ντρέδες, διεδραμάτισαν πρόσωπον ἀνθρωπομόρφων θηρίων καὶ τίγρεων.

(Ἐπεται τὸ τέλος.)

Σ. Ν. ΚΑΡΑΒΙΤΗΣ.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΠΕΡΙ ΓΛΩΣΣΗΣ

Αἱ γλῶσσαι δὲν δημιουργοῦνται ἐκ συνθήκης ἢ διὰ τέχνης ἀνθρωπίνης. Ἡ γλῶσσα ἔθνους τινὸς εἶνε σύνολόν τι ὀργανικόν, τὸ ὁποῖον ζῇ, ἀναπτύσσεται καὶ ἀποθνήσκει, ὅπως ἐν ὄν ζωντανόν. Ἡ γλῶσσα λαοῦ τινος εἶνε, οὕτως εἰπεῖν, αὐτὴ ἡ ψυχὴ τοῦ λαοῦ τούτου, γινομένη ὁρατὴ καὶ αἰσθητὴ. Ἐν αὐτῇ ἐκδηλοῦται ὁ χαρακτήρ του, ἡ ιδιοσυγκρασία του, ὁ ἴδιος αὐτοῦ τρόπος τοῦ σκέπτεσθαι καὶ τοῦ αἰσθάνεσθαι, ἡ ιδιορρυθμία του ἐν συνόλῳ. Ἡ γλῶσσα οὐδέποτε μένει στάσιμος, ἀλλὰ ζῇ ἐξ αὐτῆς τῆς ζωῆς τοῦ ἔθνους. Εἰς ἕκαστον ἔθνος ἀναδεικνύονται μεγάλοι συγγραφεῖς ἐκεῖνοι ὅσοι ἤντησαν ἐκ τοῦ θησαυροῦ τοῦ λαοῦ, ἐκεῖνοι διὰ τοῦ στόματος τῶν ὁποίων φαίνεται ὡς νά ὠμίλησεν αὐτὸς ὁ λαός. Ἐκαστον ἔθνος σκέπτεται ὅπως λαλεῖ, καὶ λαλεῖ ὅπως σκέπτεται. Ὅλοι αἱ μορφαί, ὅλοι οἱ ιδιωτισμοὶ γλώσσης τινὸς ἔχουσι τὸν λόγον τῆς ὑπάρξεώς των ἐν αὐτῇ τῇ φύσει τῶν ἀνθρώπων, τῶν διαπλάσαντων αὐτὴν ὀλίγον κατ' ὀλίγον δι' ἐπιδράσεως μακρᾶς, καὶ, ὡς εἰπεῖν, ἀσυνειδήτου, καὶ διὰ τοῦτο ὅλοι αἱ μορφαὶ αὗται εἶνε πολῦτιμοι. Τὸ ν' ἀξιῶμεν δὲ νά μεταρρυθμίσωμεν γλῶσσαν τινα, ὅπως μεταρρυθμίζομεν ἐν νομοθέτημα, τοῦτο εἶνε ἐπιχειρήσις γελοία. Μεταβάλλοντες τοὺς ιδιωτισμοὺς γλώσσης τινὸς, μεταβάλλομεν συνάμα τὴν ἰδιόζουσαν αὐτῇ φυσιογνωμίαν, καὶ τὴν παραμορφοῦμεν νομίζοντες ὅτι καθωραϊζομεν αὐτήν.

(Herder)

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΠΡΟΣ ΑΔΕΛΦΟΝ

Περὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ βίου.

Ἡ σύνεσις, ἡ ἀποφασιστικότης καὶ ἡ εὐστάθεια, αἵτινες δέον νά καθοδηγῶσι πᾶσάν σου πράξιν, πρέπει ὡσαύτως νά προϊστανται καὶ ἐν τῇ διευθύνσει τοῦ ὅλου βίου σου. Ὁ ἔχων κεκανονισμένην τὴν ὁδόν, κεχαχαγμένον τὸ στάδιόν του, ὀρισμένον σκοπὸν, ὁμοιάζει πρὸς τὸν ναυτικὸν τὸν ἔχοντα πηδάλιον, χρησιμοποιεῖ τοὺς ἀνέμους ὑπὲρ αὐτοῦ, ὑποτάσσει τὰ πάντα εἰς τοὺς σκοποὺς καὶ τὰς ἀνάγκας του· ὁ μὴ ἔχων ταῦτα ἄγεται καὶ φέρεται ὑπὸ τῶν περιστάσεων. Οὐδαμῷ διευθυνόμενος δὲν προχωρεῖ οὐδαμῶς. Μέγα προσὸν ἀποτελεῖ ὁ καθορισμὸς τοῦ σκοποῦ τῶν ἐνεργειῶν σου, ἡ ἔγκαιρος ἐκτίμησις τῶν δυνάμεών σου, ἡ καταμέτρησις τοῦ κύκλου ἐν ᾧ δύνανται αὗται ἐπ' ἀγαθῷ νά ἀναπτυχθῶσιν καὶ ὁ στενὸς ἐντὸς

αὐτοῦ περιορισμός. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου βαίνει τις εὐθὺ πρὸς τὸν ὁρισθέντα σκοπὸν, καὶ ἀπαλλάσσεται τῶν ἀνωφελῶν ἀποπειρῶν, ἐν αἷς σπαταλᾷ τὰς δυνάμεις του.

PAUL BOURDE.

ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΙΘΑΚΗΣ

Κατὰ σημείωσιν ἐξαχθεῖσαν ἐκ τοῦ ὑπολιμεναρχείου Ἰθάκης καὶ διαφόρων προξενείων οἱ Ἰθακήσιοι κέκτηνται ἀτμόπλοια, ἰστιοφόρα πλοῖα, φορτηγίδας καὶ πλοῖα μικρὰ ἄκτοπλοῖα 171, χωρητικότητος τόνων 32,174, κατὰ τὸν ἐπόμενον πίνακα :

ΕΙΔΟΣ	ΑΡΙΘ.	ΤΟΝΝΟΙ
Ἀτμόπλοια φορτηγὰ	5	2,743
Ἀτμόπλοια ρυμουλκὰ ποταμπολοῖας...	11	481
Ἰστιοφόρα.....	15	3,050
Φορτηγίδες σιδηραῖ (σλέπια).....	80	24,000
Φορτηγίδες ξύλιναι..	10	1,000
Πλοῖα ἄκτοπλοῖας...	50	900
	171	32,174

Τὰ πλεῖστα τῶν πλοίων τούτων λειτουργοῦν ἐν τῷ Δουνάβει.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Πᾶς φονεὺς τιμωρεῖται, ἐκτὸς ἐὰν διαπράξῃ τὸ ἔγκλημα μετ' ἄλλων πολλῶν καὶ ὑπὸ τὴν κλαγγὴν τῶν σκαλπίγγων.

Ἡ γῆ ἔχει ἀνάγκην μᾶλλον νὰ καλλιεργῇται ἢ νὰ ποτίζηται... δι' αἵματος.

Οἱ δημόσιοι ἄνδρες, οἱ μεγάλοι ἄνδρες, ἀνήκουσιν εἰς ὁλόκληρον τὸ ἔθνος. Ὁμοιάζουσι πρὸς τὰ ὑψίδωμα ἐκεῖνα μνημεῖα, ἅτινα εἶνε πανταχόθεν προσιτὰ εἰς τὸ βλέμμα καὶ τὰς κρίσεις.

Ὁ οἰστροηλατούμενος ὑπὸ τῆς φιλοδοξίας νὰ καταστῇ ἄρχων, ρήτωρ πολιτικός, ὑπουργός, δικτάτωρ, διαρρήγνυται κραυγάζων ὅτι ἀγαπᾷ τὴν πατρίδα, ἐνῷ μόνον ἑαυτὸν ἀγαπᾷ.

Δὲν εἶνε παντάπασι πλεονέκτημα τὸ νὰ ἔχῃ τις ζωηρὸν τὸ πνεῦμα, ἐὰν δὲν ἔχῃ αὐτὸ δίκαιον. Ἡ τελειότης ἐνὸς ὥρολογίου δὲν συνίσταται εἰς τὸ νὰ προχωρῇ ταχέως, ἀλλ' εἰς τὸ νὰ βαίνει κκονικῶς.

Ἡ χλεύη δηλοῖ συνήθως ἐνδεῖαν πνεύματος.

Αἰσθανόμεθα σφοδρῶς καὶ σταθμίζομεν ἀκριβῶς ὅ,τι ὑφίσταμεθα παρὰ τῶν ἄλλων, ἀλλὰ δὲν ὑπολογίζομεν ὅ,τι οἱ ἄλλοι ὑφίστανται παρ' ἡμῶν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1809 μέχρι τέλους Αὐγούστου τοῦ 1887 ἀνῆλθον εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Λευκοῦ Ὀρους ἐν Ἑλβετίᾳ 61 γυναῖκες, καὶ δὴ πρῶται 2 γαλλίδες. Κατ' ἐθνικότητα αἱ ἀνελθούσαι διαιροῦνται ὡς ἑξῆς· 32 ἀγγλίδες, 15 γαλλίδες, 4 ῥωσίδες, 3 ἀμερικανίδες, 2 ἐλβετίδες, 1 δανίς, 1 οὐγγρίς, 1 ἰταλίς, 1 αὐστριακή. Ἄνδρες ἀνῆλθον κατὰ τὸ αὐτὸ διάστημα 989. Σημειωτέον ὅτι ἡ κορυφὴ τοῦ Λευκοῦ Ὀρους κεῖται 4810 μέτρα ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, ἡ δὲ ἀνοδος καὶ ἐπίπονος εἶνε καὶ κινδυνώδης καὶ δαπανηρά. Πρῶτος ἀνῆλθεν ἐπ' αὐτοῦ τῷ 1786 ὁδηγὸς τις Βαλμᾶ, τῷ δὲ 1786 ἐγένετο πρώτη ἐπιστημονικὴ ἔρευνα ἐπὶ τῆς ὑψηλῆς ταύτης κορυφῆς τῶν Ἀλπεων ὑπὸ τοῦ φυσιοδίου Saussure ὃν ἠκολούθουν 18 ὁδηγοί.

Τὸ ἐμπόριον τῶν δρεπτῶν ἀνθέων ἀπασχολεῖ πολλὰ κεφάλαια καὶ συντηρεῖ πολλὰς οἰκογενεῖας καθ' ἅπασαν τὴν Εὐρώπην. Ἡ κατανάλωσις αὐτῶν εἰς τὰ μεγάλα κέντρα τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου εἶνε τοιαύτη, ὥστε ἡ ἐκ μεγάλων ἀποστάσεων μεταφορὰ ἀνθέων ἐν δροσερᾷ καὶ θαλερᾷ καταστάσει εἶνε ζήτημα ἀπασχολοῦν οὐκ ὀλίγους ἐπιχειρηματίας. Καθ' ἐκάστην οἱ σιδηρόδρομοι τῆς μεσημβρινῆς Γαλλίας μεταφέρουσιν εἰς Πορισίους μεγάλα ποσὰ δρεπτῶν ἀνθέων, τὰ ὅποια παράγονται ἐπὶ τούτῳ εἰς εἰδικούς κήπους τῆς Νικαίας, τῆς Κάννης καὶ ἄλλων παραμεσογειῶν πόλεων. Ἐθεωρεῖτο δὲ μέχρι τοῦδε ἡ ἐν καλῇ καταστάσει μεταφορὰ τῶν ἀνθέων τούτων εἰς Παρισίους ὡς μέγα κατόρθωμα. Ἐσχάτως ὁμως ἡ Ἀμερικὴ ἀπέδειξε καὶ πάλιν μέχρι ποίου βαθμοῦ τελειότητος δύναται ὁ ἀνθρώπινος νοῦς νὰ φέρῃ πᾶσαν ἐπιχείρησιν τῇ βοηθείᾳ τῆς ἐπιστήμης. Πρό τινος Ἀμερικανὸς κηπουρὸς τῆς Νέας Ὑόρκης ἀπέστειλεν εἰς Λιβερπούλην ῥόδα διαφόρων εἰδῶν, τὰ ὅποια ἐφθασαν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον ἐν ἀρίστη καταστάσει, μέρος μὲν αὐτῶν περιτυλιχθὰς μεμονωμένως ἐντὸς βεβεργμένου βάμβακος (βάτας), μέρος δὲ θέσας ἐντὸς φιαλῶν πεπληρωμένων διὰ καθαροῦ ὕδατος. Τὰ ἐντὸς βάμβακος περιτυλιχθέντα ῥόδα ἐφθασαν εἰς Λιβερπούλην σχετικῶς ἐν καλλιτέρᾳ καταστάσει.

Βελονοφαγία καλεῖται ἡ μανία τοῦ τρώγειν βελόνας, ἣν ἔχουσιν ἄνθρωποι ὑγιεῖς τὰς φρένας. Ἡ ἀσθένεια αὕτη εἶνε διαδεδομένη καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην, ἀγνοοῦμεν δὲ ἂν καὶ παρ' ἡμῖν ὑπάρχῃ τις ὑπὸ ταύτης καταληφθεῖς. Ἰατρὸς τις ἐκ Σουηδίας ἀνα-